

Κ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

20 Ιανουαρίου 2021

Μου ηναι βαλ να γραφω τις επιτηρειες μου
και τυχον αναμνησεις που εχω απο την
Γερμανικη Σχολη Αθηνων. Σταματω να γραφω
για μερικη ωρα διου με επηρεσ η ευτυχικη
μου. Ειχα μια περιοδο ιως η ωραωτην της
ζωης μου. Συμαρτα του δε. Romain του Böhme,
των Πουμπουερ του Μοχαχοφ και τους τους ολλους
Καρατυκικους βαβκλους καδης μαθεινω η περιβοοττοι
εκοζωδικα κατ ταυ βοβαρδισμοσ του Αμβουρσο.
Ειχα ενα περιβοοτικο που χομιο οη δαχνη τουσ
Γερμακουσ βαβκλους. Στο μαδιμα της Γευραφης
ο Γερμακος βαβκλος με επηρεσ με ενα χορη
που εδεχε τεββη γουουακια κα οττοι οη
τα διπλωμα φαυοτατε ο χιτυτε. Με κρατωε εσο
διαμφο και μου εηε "εε παραχωη μηε γαχα καχης
τιποτε τεβοιο και με ανακωουσ κα τοπω εζουε
αρηοδιου". Ο ιδος αυουσ οταν εφωρεν οι Γερμακοι